Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26140
Copyright: Admont, Benediktinerstift

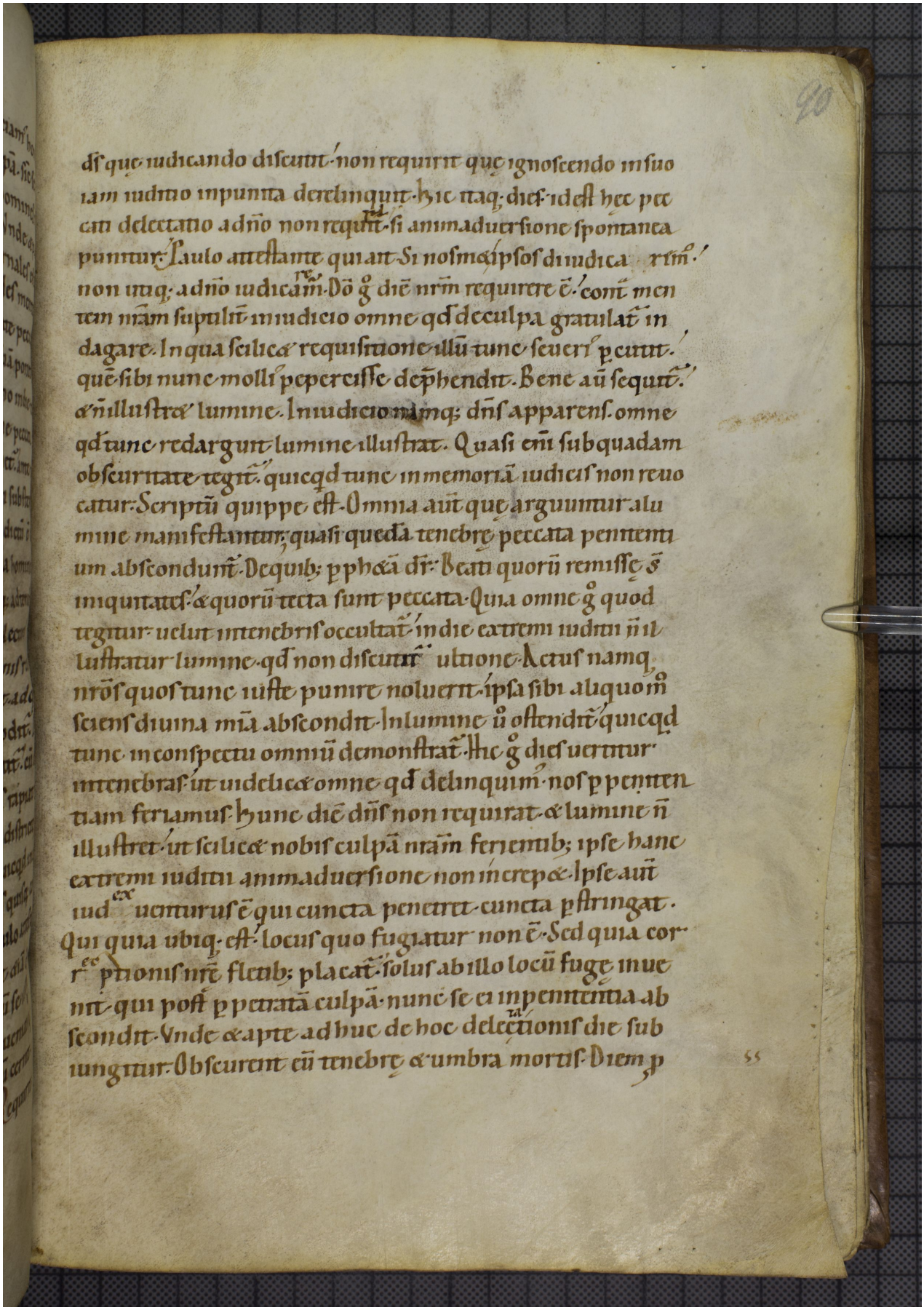

ds quę iudicando discutit non requirit quę ignoscendo in suo
iam iudicio impunita derelinquit. hic itaq; dies id est hęc pec
cati delectatio a dño non requirit si animaduersione spontanea
punitur. Paulo attestante qui ait. Si nosmetipsos diiudica rem.
non iitq; a dño iudicamur. Dō g diē nrm requirere ē. cum men
tem nrām supulit in iudicio omne qd deculpa gratulat in
dagare. In qua scilicet requisitione illū tunc seueri pcutit.
quē sibi nunc molli pepercisse deprehendit. Bene aū sequit.
et illustrat lumine. In iudicio namq; dns apparens. omne
qd tunc redarguit lumine illustrat. Quasi enim subquadam
obscuritate tegit. quicqd tunc in memoriā iudicis non reuo
catur. Scriptū quippe est. Omnia aūt quę arguuntur alu
mine manifestantur; quasi quedā tenebrę peccata penitenti
um absconduntur. Dequib; pphetā dr. Beati quorū remisse s
iniquitates. et quorū tecta sunt peccata. Quia omne g quod
tegitur. uelut in tenebris occultat. in die extremi iudicii ni
lustratur lumine. qd non discutit ultione. Actus namq;
nros quos tunc iuste punire noluerit. ipsa sibi aliquo m
scienti diuina mia abscondit. In lumine ū ostendit. quicqd
tunc in conspectu omniū demonstrat. Hic g dies ueritur
in tenebras. ut uidelicet omne qd delinquim. nos p penitenti
am feriamus. Hunc diē dns non requirat. et lumine ñ
illustret. ut scilicet nobis culpā nrām ferientib; ipse hanc
extremi iudicii animaduersione non increpet. Ipse aūt
iud ex ueniturus ē qui cuncta penetrat. cuncta pstringat.
Qui quia ubiq; est. locus quo fugiatur non ē. Sed quia cor
re ex priorib; nrē flentib; placat. solus ab illo locū fugę inue
nit. qui post p petratā culpā. nunc se ei in penitentia ab
scondit. Vnde et apte adhuc de hoc delectationis die sub
iungitur. Obscurent eū tenebrę et umbra mortis. Diem p